

3) Ændring af aktieselskabsloven, hvorved der gives de i et aktieselskab beskæftigede indflydelse på selskabets ledelse på lige fod med aktionærerne.

4) Oprettelse af et institut for produktionsrationalisering, som vederlagsfrit kan bistå erhvervsvirksomheder og organisationer, herunder fagforbund og andre organisationer af lønmodtagere.“

Ved fremsættelsen gjorde Poul Dam (SF) som ordfører for forslagsstillerne gældende, at meget tydede på, at der er „risiko for en alvorlig afmatning i de internationale konjunkturer, og at denne situation vil stille meget store krav til produktionen, krav, som bl. a. vil medføre et kapitalbehov, som det vil være vanskeligt at tilgodese inden for det danske samfund. Den risiko for arbejdsløshed og produktionsnedgang, som dette medfører, må efter socialistisk folkepartis mening ses klart i øjnene, og man må i tide have truffet sådanne politiske beslutninger, at der undgås såvel et lokalt økonomisk tilbageslag til skade for det danske samfunds udvikling på alle områder som risikoen for, at udenlandske kapitalinteresser i en sådan periode kan få afgørende indflydelse på det danske erhvervsliv.

På denne baggrund har forslagsstillerne med forslaget ønsket, at regeringen skulle forberede en lovgivning, som muliggjorde en væsentlig statsindsats til støtte for produktion og beskæftigelse. Der er dels tale om en direkte indsats, som vil medføre et klart offentligt medansvar for dispositioner inden for erhvervslivet, dels ønske om ændringer af de retsregler, der med hensyn til bestemmelsesretten gælder for erhvervsvirksomheder.“

Man forudså, at det ville blive gjort gældende, at forslaget til sigtede et indgreb i *ejendomsretten*. Til disse tænkte indvendinger bemærkede ordføreren for forslagsstillerne bl. a., at grundlovens bestemmelse om ejendomsrettens ukrænkelighed tog sigte på en ganske anden situation end den, der forelå i dag. En samfundsindgriben, som beskærer den ensidige magt, der knytter sig til kapitalbesiddelse, eller som beskærer profitmuligheder, angriber ikke de retsgoder, som junigrundloven ønskede at beskytte, nemlig den enkeltes bolig og eksistensgrundlag.

Ved 1. behandling tog *handelsministeren* afstand fra forslaget ud fra den opfattelse, at den erhvervs- og beskæftigelsespolitiske tanke bag det var urigtig i sit sigte. Den førte efter hans opfattelse i sin konsekvens i retning af økonomisk stagnation. „Det centrale i en dynamisk erhvervspolitik er netop at sikre mobiliteten, og det er først og fremmest med det sigte, at statens indsats skal gøres, og statens indflydelse skal gøre sig gældende, og det gælder såvel på det finansielle som på det arbejdskraftmæssige område.“

Spørgsmålet om oprettelse af en statslig investeringsfond for-